

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Lorina Ciubotaru
Dosarul nr. 2a-2512/25
(2-25017947-02-2a-16072025)

DECIZIE

5 noiembrie 2025
Chișinău

mun.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii
Grefier

Valeriu Arhip
Diana Corlăteanu și Nicolae Ghedrovici
Gabriela Catrinesco

examinând, în ședință de judecată publică, cererea de apel declarată de Alexei Dimitrov,

împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 29 mai 2025, prin care a fost respinsă acțiunea,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Alexei Dimitrov către Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la examinarea în termen rezonabil a cauzei, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t:

Pretențiile reclamantului:

La 6 februarie 2025, avocatul Alexandru Terziman, în interesele lui Alexei Dimitrov s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Ministerul Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la examinarea în termen rezonabil a cauzei, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a indicat, că 6 aprilie 2020 Alexei Dimitrov s-a adresat în instanța de contencios administrativ cu cerere de chemare în judecată către Centrul pentru Protecția Datelor cu Caracter personal, terț Ana Mutu cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil-Decizia Centrului pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. 81 din 17 martie 2020 și obligarea reexaminării plângerii nr. D.A.-638/19. În motivare a invocat, că prin decizia nr. 81 din 17 martie 2020, s-a dispus finalizarea examinării plângerii nr. D.A.-638/19 depuse împotriva Anei Mutu pe faptul încălcărilor la prelucrarea datelor cu caracter personal și neinformarea subiectului de date, din motivul neaplicabilității Legii nr.133 din 08 iulie 2011. Cu decizia nominalizată nu a fost de acord, fiind vădit neîntemeiată și ilegală, adoptată în contradicție cu procedura legală și cu circumstanțele de fapt ale cazului deplâns. Prin încheierea Judecătoriei, sediul Rîșcani din 6 mai 2020 s-a obligat partea pârâtă să pregătească referința la acțiunea depusă și prezentarea dosarului administrativ în termen de 30 de zile din momentul comunicării încheierii. La 15 octombrie 2020, reclamantul Alexei Dimitrov a depus un demers în temeiul

art. 212 alin. (2) Cod administrativ, prin care a solicitat anexarea înscrisurilor pentru examinarea justă și multiaspectuală a cauzei în contencios administrativ. Prin încheierea Vicepreședintelui Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 10 decembrie 2020 a fost dispusă redistribuirea dosarului nr 3-812/2020 unui alt judecător pe motiv că judecătorul a fost suspendat din funcție în legătură cu acordarea concediului de maternitate. Prin hotărârea din 26 aprilie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani acțiunea în contencios administrativ depusă de Alexei Dimitrov împotriva Centrului pentru Protecția Datelor cu Caracter personal, terț Ana Mutu privind contestarea actului administrativ individual defavorabil, a fost respinsă ca neîntemeiată. Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 7 mai 2021 Dimitrov Alexei a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 26 aprilie 2021, prin care a solicitat casarea hotărârii primei instanței și pronunțarea unei noi hotărâri privind admiterea integrală a acțiunii. La 17 mai 2022 ședința a fost amânată în scopul asigurării dreptului de apărare apelantului Alexei Dimitrov pentru 19 iulie 2022, data fiind propusă de completul de judecată care a examinat cauza. La 19 iulie 2022 ședința nu a avut loc, pe motiv că judecătorul raportor se află în concediu de odihnă anual examinarea cauzei fiind amânată până la 08 noiembrie 2022. Prin decizia din 22 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a casat parțial hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 26 aprilie 2021 și s-a emis o decizie nouă prin care s-a anulat Decizia nr.81 din 17 martie 2020, emisă de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova, în rest hotărârea s-a menținut. La 1 decembrie 2022, Alexei Dimitrov a depus de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2022, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel în partea pretențiilor respinse, cu pronunțarea unei noi decizii de admitere integrală a acțiunii. La 23 ianuarie 2023 Centrul pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2022, prin care a solicitat admiterea acesteia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2022, cu emiterea unei noi decizii de menținere a hotărârii primei instanțe. Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 5 iunie 2024 recursurile declarate de Alexei Dimitrov și Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova au fost respinse ca inadmisibile. Cu conținutul încheierii Curții Supreme de Justiție din 5 iunie 2024, a luat cunoștință la 8 august 2024, când a solicitat dosarul pentru studiere.

Ca urmare a celor invocate supra, concluzionează că toate cele 3 instanțe (Judecătoria Chișinău sediul Centru, Curtea de Apel Chișinău și Curtea Supremă de Justiție) prin soluțiile adoptate (atât de pe fond cât și pe temeiuri de procedură) au favorizat apariția temeiurilor de încălcare a dreptului de examinare într-un termen rezonabil a cauzei civile.

Menționează, că instanța de fond a examinat cauza în perioada: 06 aprilie 2020- 26 aprilie 2021; instanța de apel - 07 mai 2021-22 noiembrie 2022 și instanța de recurs - 01 decembrie 2022-05 iunie 2024, în total examinarea cauzei a durat 4 ani și 2 luni. În consecință instanțele naționale au admis o ingerință fundamentală în dreptul de acces la justiție domnului Alexei Dimitrov, iar ca rezultat a fost încălcat dreptul la examinarea în termen rezonabil a cauzei, care în virtutea circumstanțelor descrise anterior durează, peste 3 ani, în contextul în care obiectul acțiunii îl constituie pretenția privind obligarea autorității publice CNPDCP la anularea actului administrativ individual defavorabil Decizia Centrului pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. 81 din 17 martie 2020 și obligarea reexaminării plângerii nr. D.A.-638/19.

În drept a invocat prevederile art. 1 alin. (1), art. 2 alin. (1) și (3), art. 5 alin. (1) din Legea privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești nr. 87 din 21 aprilie 2011, precum și art. 19 alin. (1) și (3), art. 2025 alin. (1), art. 2036 alin. (1)-(2) și art. 2037 alin. (1)-(2) Codul civil.

Afirmă, că referitor la comportamentul părților, din partea lui Alexei Dimitrov nu s-a atestat comportament care ar duce la tergiversarea examinării cauzei, or dimpotrivă acesta este cointerestat să fie examinată și soluționată cât mai curând. Reclamantul s-a prezentat la ședințele de judecată, a depus în termenul legal cererea de chemare în judecată.

Referitor la miza (importanța) cauzei pentru reclamant, urmează a se reține faptul că, reclamantul necesită o soluție pe marginea litigiului civil împotriva CNPDCP, ținându-se cont că a mai invocat că, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nu a efectuat o anchetă reală asupra cazului. Acest lucru reiese chiar din recunoașterea de către Centru a nerecepționării de operatorul de date, a interpelării nr.04-14/495 din 18 februarie 2020 cu solicitarea de prezentare a unor informații relevante privind furnizarea datelor prelucrate, fără a mai fi depuse alte eforturi într-o sesizare repetată a acestuia, și obținerea informațiilor necesare. În acest context, adoptarea deciziei doar în baza explicației lui Ana Mutu, fără efectuarea unor controale la fața locului și fără investigarea multiaspectuală a tuturor circumstanțelor, contravine procedurii prescrise de lege atrage nulitatea actului emis de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a lăsat fără soluționare un șir de chestiuni importante, precum verificarea faptului efectuării a prelucrării datelor cu caracter personal de către ACC 55/605, verificarea veridicității declarațiilor lui Mutu Ana precum că nu deține acces prin intermediul aplicației la telefonul mobil la vizualizarea înregistrărilor video captate de dispozitivele de supraveghere gestionate de Asociație, la fel nu a verificat înregistrarea/neînregistrarea în calitate de operator a acesteia, dar și a doamnei Mutu Ana, nu a dat apreciere neoferirii de acesta a răspunsului la cererea adresată în conformitate cu art. 12, 13 a Legii nr. 133.

Referitor la complexitatea cauzei, menționează că cauza supusă examinării nu se distinge printr-un caracter complicat, inedit, neexistând elemente de extraneitate care ar determina necesitatea studierii aprofundate și identificării unor motivări specifice, și este una comună majorității cauzelor civile înaintate de alți reclamanti. Referitor la comportamentul instanțelor, remarcă că întârzierea soluționării în termen rezonabil a cauzei civile se datorează în esență organizării precare a sistemului judecătoresc, care din cauza fie a lipsei de magistrați, fie a expirării mandatului judecătorului au creat premise pentru tergiversarea examinării cauzei doar la nivel de instanță de fond mai bine de 4 ani și 2 luni.

Invocă că la determinarea cuantumului prejudiciului moral urmează să se respecte criteriul echității, care presupune că despăgubirile pentru prejudiciul moral trebuie să fie juste, raționale și echitabile, adică trebuie stabilite în așa fel încât să asigure efectiv o compensare suficientă a prejudiciului moral cauzat, ca astfel să fie menținut echilibrul între daunele efectiv pricinuite și suma acordată.

Accentuează, că conform Recomandării nr. 6 președintelui Curții de Supreme de Justiție privind satisfacția echitabilă, se ia obligatoriu în considerație principiul general al echității și suma nu trebuie să fie vădit disproporționată cu sumele acordate de Curtea Europeană în spețele similare. Potrivit standardelor CtEDO, compensațiile acordate la nivel național cu titlu de prejudiciu moral nu trebuie să fie nerezonabile în raport cu compensațiile

acordate de ea în cauze comparabile, adică în cauzele în care a fost constatată o violare comparabilă de către același stat sau de către un alt stat cu un nivel de dezvoltare economică similar. În hotărârea Burdov nr. 2 c. Rusiei (15 ianuarie 2009), CtEDO a menționat următoarele în ceea ce privește repararea prejudiciului moral: „100. Există o prezumție puternică, însă care poate fi combătută, ca procedurile excesiv de lungi vor cauza prejudicii morale. Curtea consideră că această prezumție este deosebit de puternică în privința întârzierii excesive în executarea de către Stat a unei hotărâri judecătorești pronunțate împotriva acestuia, având în vedere frustrarea inevitabilă cauzată de neonorarea de către stat a datoriilor, precum și faptul că reclamantul a trecut deja prin procedurile judiciare și a obținut câștig de cauză”. Sarcina probării prejudiciului moral nu poate fi pusă pe seama reclamantului și se apreciază individual pentru fiecare caz, luându-se în considerație argumentele ambelor părți în proces și excluzându-se pretenții excesive și vădit exagerate. În materia duratei nerezonabile a procedurilor judiciare, sumele acordate cu titlu de prejudiciu moral variază între 1000 euro și 2500 euro, pentru 5 sau 10 ani. Astfel, în cazurile moldovenești, CEDO a acordat în mediu cu titlu de costuri și cheltuieli, între 300 și 1500 euro.

Apreciază că reieșind din ansamblu-circumstanțele speței și având în vedere principiile compensării echitabile și rezonabile a prejudiciului moral, natura și importanța pentru reclamant a dreptului lezat, caracterul și gravitatea suferințelor suportate, durata procesului, echitabilă ar fi acordarea cu titlu de prejudiciu moral pentru încălcarea termenului rezonabil a examinării cauzei în mărime de 20 000 lei moldovenești (echivalentul a 1000 de euro), sumă care este rezonabilă, neexcesivă, adecvată în raport cu atingerile aduse drepturilor reclamantului.

Astfel, avocatul Alexandru Terziman solicită încasarea din contul statului prin intermediul pârâtului Ministerul Justiției în beneficiul reclamantului Alexei Dimitrov a prejudiciul moral în sumă de 20 000 lei cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei și compensarea cheltuielilor de transport în mărime de 972 lei.

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 29 mai 2025 s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de avocatul Alexandru Terziman în interesele lui Alexei Dimitrov împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la examinarea în termen rezonabil a cauzei, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

Solicitarea apelantului:

Invocând dezacordul cu soluția primei instanțe, la 5 iunie 2025 Alexei Dimitrov, a depus cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 29 mai 2025, solicitând casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri, de admitere integrală a acțiunii.

Argumentele părților:

În motivarea cererii de apel partea a indicat aceleași motive de fapt și de drept invocate în cererea de chemare în judecată, menționând faptul termenul de 4 ani și 2 luni scurs din momentul adresării cu acțiune civilă din 6 aprilie 2020-5 iunie 2024 este constituit dintr-o consecutivitate de erori procesuale provocate de la instanță de fond, erori ce nu sunt imputabile reclamantului.

A opinat, că referitor la ședințele de amânare depuse de Alexei Dimitrov și avocatul Lilian Osoianu acestea au fost unele de natură obiectivă, necesare pentru respectarea dreptului la un proces-echitabil și rezultă din drepturile participanților la proces conform art. 56 CPC al RM, care stabilește că, „1) Participanții la proces sînt în drept să ia cunoștință de materialele dosarului, să facă extrase și copii de pe ele, să solicite recuzări, să prezinte probe și să participe la cercetarea lor, să pună întrebări altor participanți la proces, martorilor, experților și specialiștilor, să formuleze cereri, să reclame probe, să dea instanței explicații orale și scrise, să expună argumente și considerente asupra problemelor care apar în dezbaterile judiciare, să înainteze obiecții împotriva demersurilor, argumentelor și considerentelor celorlalți participanți, să atace actele judiciare și să-și exercite toate drepturile procedurale acordate de legislația procedurală civilă.

În acest context a menționat, că cererile de amânare au fost depuse pentru prezentarea de probe suplimentare și pregătirea completă și comprehensivă a cauzei pentru dezbaterile judiciare.

Consideră, că cauza în contencios administrativ putea și urma a fi soluționată în termeni mult mai restrâși dacă nu existau premise de subiectiv (de exemplu stabilirea ședinței de judecată în ordine de apel la o dată când judecătorul se află în concediu de odihnă anual) neimputabile apelantului/reclamant.

A susținut, că cerința ca procedurile să se încheie într-un termen rezonabil „se aplică tuturor părților în procedurile în instanță și scopul său este de a le proteja împotriva întârzierilor procedurale excesive”. Întârzierile excesive pot, submina respectarea statului de drept și împiedica accesul la justiție. Întârzierile în obținerea și executarea hotărârilor poate constitui un obstacol procedural privind accesul la justiție. Statele trebuie să organizeze sistemele lor juridice astfel ca să permită instanțelor să respecte obligația de a stabili cazurile într-un termen rezonabil. În sarcina statelor membre ale Convenției există responsabilitatea să își organizeze propriul sistem judiciar astfel încât instanțele acestora să poată garanta oricui dreptul de a obține o hotărâre definitivă privind contestațiile referitoare la drepturile și obligațiile sale cu caracter civil într-un termen rezonabil [Comingersoll S.A. împotriva Portugaliei (MC), pct. 24; Parohia Greco-Catolică Lupeni și alții împotriva României (MC), pct. 142]. În fapt, întrucât statele membre trebuie să-și organizeze sistemele juridice astfel încât să garanteze dreptul la o hotărâre judecătorească într-un timp rezonabil, supraîncărcarea cu muncă nu poate fi luată în considerare (Vocatură împotriva Italiei, pct. 17; Cappello împotriva Italiei, pct. 17). Deși schimbările repetate ale judecătorilor întârzie desfășurarea procedurii, întrucât fiecare dintre aceștia trebuie mai întâi să se familiarizeze cu cauza, acest lucru nu exonerează statul de obligațiile sale în materie de termen rezonabil, pentru că este sarcina statului să asigure buna organizare a administrării justiției (Lechner și Hess împotriva Austriei, pct. 58). Întârzierile generale, cauzate ocazional de volumul de lucru al instanțelor, pot fi acceptabile atâta vreme cât nu sunt prelungite în timp și în cazul în care autoritățile iau măsuri rezonabile pentru a acorda prioritate cazurilor urgente și importante (Zimmerman și Steiner, §§ 27-32). În același timp, statele contractante sunt obligate, prin articolul 1 al

Convenției, să-și organizeze sistemele judiciare, pentru a asigura conformitatea cu articolul 6, nefiind admisă o scuză prin dificultățile financiare sau practice care să justifice o problemă structurală de durată excesivă a procedurilor (Salesi, §§ 20-25).

Potrivit Raportului Centrului de Resurse Juridice din Moldova publicat în 2020 de autorii Ilie Chirtoacă, Vladislav Gribincea, Ecaterina Popșoi (disponibil pe [https://crim.org/wp-content/uploads/2020_10/\(2020-10-15-Raport-Legea-87.ndi\)](https://crim.org/wp-content/uploads/2020_10/(2020-10-15-Raport-Legea-87.ndi))) examinarea unei cauze intentate în temeiul Legii nr. 87 într-o perioadă mai mare de 18 luni, coroborat cu executarea hotărârii judecătorești în alte câteva luni, pare a fi problematică prin prisma standardelor CtEDO.

Suplimentar a menționat, că apreciind în ansamblu circumstanțele speței și având în vedere principiile compensării echitabile și rezonabile a prejudiciului moral, natura și importanța pentru reclamant a dreptului lezat, caracterul și gravitatea suferințelor suportate, durata procesului, consideră echitabilă acordarea cu titlu de prejudiciu moral pentru încălcarea termenului rezonabil a examinării cauzei în mărime de 20 000,00 de lei moldovenești (echivalentul a 500 de euro), care este una rezonabilă, neexcesivă, adecvată în raport cu atingerile aduse drepturilor reclamantului.

Termenul de declarare a apelului:

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

În acest context, având în vedere că dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost pronunțat la 29 mai 2025, iar cererea de apel a fost depusă la 5 iunie 2025, Colegiul judiciar constată că aceasta a fost declarată în termen.

Poziția părților în ședința de apel:

În ședința instanței de apel reprezentantul apelantului Alexei Dimitrov, avocatul Alexandru Terziman a susținut motivele invocate în cererea de apel și a solicitat admiterea acesteia în sensul formulat.

Apelantul Alexei Dimitrov și reprezentantul intimatului Ministerului Justiției deși au fost citați despre timpul și locul ședinței de judecată de examinare a cererii de apel, în ședință nu s-a prezentat și nu au comunicat motivele neprezentării. Urmare a acestui fapt și potrivit prevederilor art. 379 alin. (1) Cod de procedură civilă, Colegiul a dispus examinarea pricinii în lipsa acestora.

Aprecierea instanței de apel:

Analizând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul consideră apelul declarat drept neîntemeiat și care urmează a fi respins, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 385 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.

În temeiul art. 240 alin.(1) CPC, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea

pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii.

În acord cu prevederile art. 239 CPC, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probe cercetate în ședință de judecată.

Din conținutul celor relatate Colegiul reține că, sarcina instanței de apel derivă reieșind din dispozițiile art. 373 alin.(1), (2), (5) CPC, în condițiile în care instanța de fond a soluționat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acțiunii în raport cu concluziile reținute de către aceasta.

Colegiul reține că instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reținându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii și să nu se limiteze la însușirea motivelor instanței inferioare (Hirro Balani c.Spaniei, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Potrivit recomandărilor avizului nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătorești, o motivație și o analiză clară sunt cerințele fundamentale ale hotărârilor judecătorești și un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce iau fost prezentate.

Instanța de apel menționează că, art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justițiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligației instanțelor de judecată de a-și argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanțelor pricinii. Îndatorirea de a motiva coerent și unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicții între motivare și dispozitiv, constituie o garanție pentru justițiabili, în fața eventualului arbitrar judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

Potrivit art. 117 alin. (1), (2) CPC, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe în cauze civile se admit elementele de fapt constatate din explicațiile părților și ale altor persoane interesate în soluționarea cauzei, din depozițiile martorilor, din înscrisuri, probe materiale, înregistrări audio-video, din concluziile experților.

În acord cu art.118 alin.(1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În corespundere cu art.121 CPC, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

În conformitate cu art.130 alin.(1)-(4) CPC, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța,

admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei. Ca rezultat al aprecierii probelor, instanța judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

Din materialele cauzei, Colegiul judiciar a stabilit că, la 6 aprilie 2020 Alexei Dimitrov a inițiat în ordinea contenciosului administrativ, acțiune împotriva Centrului Pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal privind contestarea actului administrativ individual defavorabil - decizia Centrului pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. 81 din 17 martie 2020 și obligarea reexaminării plângerii nr. D.A.-638/19 (f.d.9-11).

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 26 aprilie 2021 s-a respins ca fiind neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ inițiată de Alexei Dimitrov către Centrul pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, terț Mutu Ana, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil - decizia Centrului pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. 81 din 17 martie 2020 și obligarea reexaminării plângerii nr. D.A.-638/19 (f.d.20-29).

Prin decizia Cuții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2022 s-a casat parțial hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 26 aprilie 2021 și în această parte a emis o decizie nouă prin care a anulat decizia Centrului pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. 81 din 17 martie 2020. În rest hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 26 aprilie 2021 s-a menținut (f.d.30-35).

Prin încheierea Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 05 iunie 2024 recursurile depuse de Alexei Dimitrov și Centrul pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal au fost declarate inadmisibile (f.d.38-42).

Pretinzând că la judecarea în termen rezonabil a cauzei înaintate împotriva Centrului pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, terț Mutu Ana, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil, a fost încălcat termenul rezonabil, la data de 6 februarie 2025 Alexei Dimitrov s-a adresat cu prezenta acțiune, solicitând constatarea acestui fapt și compensarea prejudiciului suferit în legătură cu încălcarea termenului.

Fiind investită cu examinarea cauzei, prima instanță a respins acțiunea.

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate prin prisma argumentelor invocate în apel și, raportându-le la suportul probatoriu, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios administrativ al Curții de Apel Centru constată că prima instanță a determinat corect raportul juridic dedus judecății, a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei și a dat o apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele a probelor prezentate, hotărârea fiind întemeiată.

Așa dar, în conformitate cu art. 2 alin. (1)-(2) Legii privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești nr. 87/21.04.2011, orice persoană fizică sau juridică ce consideră că i-a fost încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești poate adresa în instanță de judecată o cerere de chemare în judecată privind constatarea unei astfel de încălcări și repararea prejudiciului cauzat prin această încălcare, în condițiile stabilite de prezenta lege și de legislația procesuală civilă. Repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen

rezonabil a hotărârii judecătorești se face doar în măsura în care încălcarea a avut loc din cauze ce nu pot fi imputate exclusiv persoanei care a depus cererea de reparare a prejudiciului (denumită în continuare reclamant).

Potrivit art. 2 alin. (4) - (6) Legii menționate, prejudiciul cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești se repară indiferent de vinovăția instanței de judecată, a organului de urmărire penală, a organului responsabil de executarea hotărârilor judecătorești sau a instituției de stat debitoare. Prejudiciul cauzat de o autoritate publică sau de o autoritate căreia statul ia delegat atribuții de autoritate publică prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești se repară de către stat. Reparația prejudiciului se face de la bugetul de stat. Mărimea reparației prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești se stabilește de instanța de judecată în fiecare caz în parte, în funcție de circumstanțele cauzei în cadrul căreia a fost comisă încălcarea, precum și de pretențiile invocate de reclamant, de complexitatea cauzei, de comportamentul reclamantului, de conduita organului de urmărire penală, a instanței de judecată și a autorităților relevante, de durata încălcării și de importanța procesului pentru reclamant.

În conformitate cu prevederile art. 4 Legii nr. 87, sarcina probațiunii lipsei de încălcare a dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și a lipsei suportării unui prejudiciu moral îi revine Ministerului Justiției, iar sarcina de a dovedi suportarea prejudiciului material cauzat prin această încălcare și suportarea costurilor și cheltuielilor de judecată îi revine reclamantului. Alin. (4) din aceeași normă indică că, cererea de chemare în judecată se examinează de instanța de judecată sesizată în cel mult 3 luni de la depunerea sa.

Art. 5 alin. (1) din Legea indicată supra prevede că, în urma constatării faptului că a fost încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, instanța de judecată decide asupra acordării unei satisfacții echitabile de la bugetul de stat în contul reparării prejudiciului moral, material, precum și a costurilor și a cheltuielilor de judecată.

Instanța de apel menționează că scopul Legii nr. 87/21.04.2011 constituie crearea în Republica Moldova a unui remediu intern eficient de apărare a dreptului la judecarea în termen rezonabil și a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești. Este unul din principalele mecanisme interne prin care se tinde la respectarea termenului optim și previzibil de soluționare al procesului.

Potrivit art. 1 alin. (2) din Legea enunțată, aplicarea și interpretarea termenelor din această lege se face prin prisma legislației naționale, a prevederilor Convenției Europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului.

Astfel, solicitând respectarea unui „termen rezonabil”, Convenția subliniază importanța ca justiția să nu fie făcută cu întârzieri care ar putea pune în pericol eficacitatea și credibilitatea sa (H. împotriva Franței, pct. 58; Katte Klitsche de la Grange împotriva Italiei, pct. 61).

În ceea ce privește conceptul „termen”, acesta acoperă, în principiu, întreaga procedură, inclusiv căile de atac (König împotriva Germaniei, pct. 98 in fine). El se întinde până la decizia care soluționează „conestația” (Poiss împotriva Austriei, pct. 50).

Astfel, cerința respectării unui termen rezonabil se referă la toate fazele procedurilor legale care urmăresc soluționarea plângerii, fără a putea fi exceptate fazele posterioare deciziilor pe fond (Robins împotriva Regatului Unit, pct. 28-29). 359. Doar atunci când dreptul revendicat într-o procedură se realizează efectiv, „termenul” a ajuns la final (Estima Jorge împotriva Portugaliei, pct. 36-38).

O apreciere în concreto: caracterul rezonabil al duratei unei proceduri în temeiul art. 6 § 1 trebuie apreciat în fiecare caz în funcție de circumstanțele cauzei [Frydlender împotriva Franței (MC), pct. 43], care pot impune o evaluare globală [Obermeier împotriva Austriei, pct. 72; Comingersoll S.A. împotriva Portugaliei (MC), pct. 23]. 364. Trebuie luat în considerare ansamblul procedurii (König împotriva Germaniei, pct. 98 in fine). Deși diverse întârzieri nu pot fi, în sine, condamnabile, acumulate și combinate, ele pot cauza o depășire a termenului rezonabil (Deumeland împotriva Germaniei, pct. 90). O întârziere într-o anumită etapă a procedurii poate fi tolerată, cu condiția ca durata totală a procedurii să nu fie excesivă (Pretto și alții împotriva Italiei, pct. 37).

Data începerii curgerii termenului se apreciază la ziua adresării cererii de chemare în judecată, iar data expirării termenului – cu adoptarea unei hotărâri judecătorești asupra fondului pretențiilor, care a devenit definitivă. Procedurile extraordinare (recursuri în interesul legii, revizuirii, etc.) de obicei nu se includ în calculul duratei procedurilor, decât dacă prin ele s-a examinat fondul cauzei și hotărârea definitivă a fost casată. De regulă, nu se includ și procedurile în fața Curții Constituționale și alte proceduri paralele, care au determinat suspendarea procedurii de bază (spre exemplu proceduri penale). Totuși, în cea din urmă situație dacă procedurile de bază puteau fi soluționate de facto și de jure fără a aștepta soluția în proceduri paralele, atunci Articolul 6 § 1 din Convenție este aplicabil (Ruiz-Mateos c. Spaniei).

Astfel, prin jurisprudența constantă a CtEDO s-au definitivat deja principii după care se examinează astfel de pretenții, care se caracterizează prin conținut specific, în funcție de obiectul probațiunii, subiecții procesuali, termenul de examinare, sarcina probațiunii, inclusiv soluțiile deduse din jurisprudența CEDO.

Așadar, urmează a se menționa că toate cauzele urmează să parcurgă trei etape de apreciere: - identificarea în substanță a obiectului pretențiilor; - identificarea perioadei de referință - aprecierea necesității și, dacă e cazul, a cuantumului satisfacțiilor echitabile.

Totodată, potrivit art. 6 din Convenția Europeană, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că durata rezonabilă a unei proceduri trebuie apreciată în funcție de circumstanțele cauzei și cu ajutorul următoarelor criterii: complexitatea cauzei, comportamentul reclamantului și al autorităților competente, precum și miza litigiului pentru cel interesat.

Potrivit Raportului motivat al Judecătoriei Chișinău privind modul de respectare a termenului rezonabil la examinarea cauzei civile la acțiunea lui Alexei Dimitrov către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal privind contestarea actului administrativ, Completul judiciar a reținut, că la 06 aprilie 2020 Dimitrov Alexei a depus cerere de chemare în judecată către Centrul pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal privind contestarea actului administrativ și care a fost repartizată la 4 mai 2020, iar prin

încheierea din 6 mai 2020 a fost acordat un termen de 30 zile părților la proces pentru pregătirea pricinii și acțiunea.

Prin încheierea Judecătorie Chișinău, sediul Rîșcani din 23 iulie 2020 a fost stabilită ședința de judecată pentru 15 octombrie 2020, ora 11:30, însă nu a avut loc din motiv că judecătorul se afla în concediu.

Prin încheierea din 10 octombrie 2020 s-a constatat suspendarea din funcție a judecătorului în legătură cu acordarea concediului de maternitate, din care motiv a fost dispusă redistribuirea cauzei. Părțile au fost citate pentru a se prezenta în fața instanței la 22 aprilie 2021, ora 09:00, dată la care acțiunea a fost examinată în procedură scrisă, în temeiul dispoziției CSE nr. 3 din 15 aprilie 2021.

Prin hotărârea din 26 aprilie 2021 acțiunea depusă de Alexei Dimitrov către Centrul pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal privind contestarea actului administrativ s-a respins ca fiind neîntemeiată.

La 7 mai 2021 Alexei Dimitrov a depus cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 26 aprilie 2021, cauza fiind repartizată la 21 iunie 2021, iar la 12 iulie 2021, Dimitrov Alexei a depus cererea de apel motivată. Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 26 iulie 2021 s-a dispus declinarea competenței completului specializat în materie civilă de drept comun al Curții de Apel Chișinău de la examinarea cauzei în contencios administrativ în favoarea judecătorilor completelor specializate în materie de contencios administrativ, cauza s-a transmis în secția civilă în cadrul Direcției evidență și documentare procesuală, pentru redistribuirea judecătorilor specializați.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2021 s-a dispus declinarea competenței completului specializat în materie civilă de drept comun al Curții de Apel Chișinău de la examinarea cauzei în contencios administrativ în favoarea judecătorilor completelor specializate în materie de contencios administrativ, cauza s-a transmis în secția civilă în cadrul Direcției evidență și documentare procesuală, pentru redistribuirea judecătorilor specializați. Curtea de Apel Chișinău a înștiințat despre examinarea cererii de apel la 24 noiembrie 2021, ora 10:00.

La ședința de judecată din 24 noiembrie 2021 apelantul Alexei Dimitrov a înaintat cerere de recuzare judecătorilor, colegiul a dispus transmiterea dosarului pentru examinarea recuzării. Curtea de Apel Chișinău a înștiințat că va fi examinată cererea de recuzare la 01 decembrie 2021.

La ședința de judecată din 1 decembrie 2021 instanța a examinat cererea de recuzare în lipsa părților, fiind emisă și pronunțată încheierea prin care s-a respins cererea de recuzare.

La ședința de judecată din 15 decembrie 2021 s-a admis cererea reprezentantului Centrul pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal privind amânarea ședinței, fiind stabilită următoarea ședință pentru 16 februarie 2022, ora 10:00.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 10 ianuarie 2022 s-a declinat competența completului specializat în materie civilă de drept comun al Curții de Apel Chișinău de la examinarea cauzei în contencios administrativ în favoarea judecătorilor completelor specializate în materie de contencios administrativ, cauza s-a remis președintelui de instanță pentru redistribuirea aleatorie.

Ședința de judecată stabilită pentru 16 februarie 2022 nu a avut loc întrucât s-a dispus schimbarea completului de judecată, conform procedurii legale, fiind necesară desemnarea

unui nou complet pentru soluționarea cauzei. Curtea de Apel Chișinău a înștiințat despre examinarea cererii de apel la 15 martie 2022, ora 11:00.

Ședința de judecată din 15 martie 2022 nu a avut loc în conformitate de dispoziția CSE, fiind amânată pentru 17 mai 2022, ora 11:00.

La ședința de judecată din 17 mai 2022 a fost admisă cererea apelantului Dimitrov Alexei privind amânarea ședinței pentru a-și angaja un apărător.

Ședința de judecată din 19 iulie 2022 nu a avut loc din motiv că judecătorul raportor se afla în concediu anual de odihnă, fiind amânată pentru 08 noiembrie 2022, ora 12:00.

La ședința de judecată din 08 noiembrie 2022 a fost examinată cauza, fiind amânată deliberarea și pronunțarea pentru 22 noiembrie 2022, ora 12:00.

La 22 noiembrie 2022 a fost pronunțat dispozitivul deciziei prin care s-a casat parțial hotărârea Judecătorie Chișinău, sediul Rîșcani, s-a anulat Decizia nr. 81 din 17 martie 2020 emisă de Centrul pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, în rest hotărârea a fost menținută.

La 23 ianuarie 2023 Centrul pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a declarat recurs nemotivat împotriva nemotivat împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2022, iar la 27 aprilie 2023 a fost depus recursul motivat.

Curtea Supremă de Justiție a informat că ședința care a fost fixată pentru 29 noiembrie 2023 a parvenit necesitatea amânării examinării cauzei pentru 22 mai 2024 din motivul imposibilității formării completului de judecată.

Prin încheierea din 12 martie 2024 Președintele interimar al Curții Supreme de Justiție a dispus dosarele și cererile aflate în procedura judecătorului suspendat a fi transmise în Secția evidență și documentare procesuală a cauzelor civile, comerciale și de contencios administrativ pentru redistribuirea prin intermediul PIGD altor judecători. Curtea Supremă de Justiție a informat că judecătorul a fost delegat de către președintele interimar al Curții Supreme de Justiție pentru participarea la Congresul Conferinței Curților Constituționale Europene, din acest motiv ședința a fost preconizată pentru 05 iunie 2024.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 05 iunie 2024 s-au declarat inadmisibile recursurile depuse de Dimitrov Alexei și Centrului pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal (f.d.55-60).

Prin urmare, examinarea cauzei în primă instanță a durat 1 an și 20 zile, în instanța de apel - 1 an 6 luni și 15 zile, iar în instanța de recurs - 1 an 4 luni și 13 zile, în total 4 ani 1 lună și 30 zile, perioadă care se consideră se încadrează în limitele rezonabilității stabilite de jurisprudența CtEDO.

În speță, durata examinării a fost determinată, în principal, din motivul stării excepționale în timpul pandemiei „Covid-19” în temeiul Dispozițiilor Comisiei pentru Situații Excepționale, ca urmare a înaintării cererii de recuzare de către Alexei Dimitrov și cererii de amânare a acestuia de a contracta un avocat, precum și de împrejurări obiective, cum ar fi declinarea competenței de către completul de judecată, concediul anual de odihnă și concediul de maternitate al judecătorului, elemente care nu pot fi imputate instanței. Aceste împrejurări justifică depășirea termenului legal, fără a atrage constatarea unei încălcări a termenului rezonabil.

În acest context, Colegiul judiciar concluzionează că durata procesului nu s-a prelungit excesiv din culpa autorităților, partea interesată contribuind ea însăși la tergiversarea examinării cauzei, fapt ce influențează aprecierea termenului rezonabil.

Se confirmă, astfel, justetea constatării primei instanțe privind lipsa premiselor de a reține că instanțele naționale ar fi tergiversat nejustificat examinarea cauzei înaintate de Alexei Dimitrov către Centrul pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal privind contestarea actului administrativ.

În consecință, Colegiul respinge criticile apelantului privind încălcarea dreptului la judecarea cauzei într-un termen rezonabil, reținând că din materialele dosarului nu rezultă existența unui drept încălcat care să atragă aplicabilitatea Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești.

Corect a reținut instanța de fond că, pe cale de consecință, respingerea pretenției de constatare a încălcării termenului rezonabil exclude acordarea despăgubirilor morale, acestea fiind solicitări subsecvente.

În subsidiar, Colegiul constată că argumentele apelantului reiau, în esență, criticile deja examinate de prima instanță, care au primit un răspuns motivat și pertinent, în conformitate cu art. 130 Codul de procedură civilă.

În aceste condiții, reiterarea lor în apel nu se justifică, actele normative vizate fiind deja interpretate și aplicate corect prin prisma circumstanțelor relevante ale cauzei.

În final, având în vedere că hotărârea primei instanțe este întemeiată și legală, iar criticile invocate de apelant sunt nejustificate, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia de a respinge apelul și de a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 385 alin.(1) lit. a), art. art. 389-390, CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e :

Se respinge cererea de apel declarată de Alexei Dimitrov.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 29 mai 2025, emisă în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Alexei Dimitrov către Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la examinarea în termen rezonabil a cauzei, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este definitivă din momentul pronunțării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Arhip

Judecătorii

Diana Corlăteanu

Nicolae Ghedrovici